

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 958/2022
13.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Бранка Станића, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ... чији је заједнички пуномоћник Саша Чупић адвокат из ..., против тужених ДД из ..., чији је пуномоћник Братислав Савић адвокат из ... и ЋЋ из ..., чији је пуномоћник Томислав Илић адвокат из ..., ради поништаја тестаментa, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 403/21 од 07.09.2021. године, у седници одржаној 13.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 403/21 од 07.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 403/21 од 07.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4412/2018 од 22.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се према туженима утврди да је писмено завештање пок. ЕЕ, бивше из ..., проглашено пред Основним судом у Нишу, на записнику од 18.03.2013. године, у предмету О бр.702/13, ништав правни посао и да не производи правно дејство због фалсификовања завештања, повреде принудних прописа, јавног поретка и добрих обичаја и због завештајне неспособности. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се према туженима утврди да је напред наведено писмено завештање пок. ЕЕ, бивше из ..., ништав правни посао и да не производи правно дејство због недостатка завештајне воље и способности расуђивања завештаоца и злоупотребе последње воље и недостатка облика и услова предвиђених Законом о наслеђивању. Ставом трећим изреке обавезани су тужиоци да туженима накнаде трошкове парничног поступка у износу од по 133.500,00 динара, сваком од тужених.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 403/21 од 07.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужених ДД и ЋЋ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20).

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужилаца да се утврди ништавост писменог завештања пред сведоцима пок. ЕЕ, бивше из ... због фалсификовања завештања, повреде принудних прописа, јавног поретка и добрих обичаја и због завештајне неспособности и евентуалном тужбеном захтеву ради поништаја истог писменог завештања због недостатка завештајне воље и способности расуђивања завештаоца и злоупотребе последње воље и недостатка облика и услова предвиђених законом. Разлози на којима су засноване одлуке најестепених судова нису у супротности са тумачењем материјалног права у смислу примењених одредаба чланова 85,155-157. и 164-171. Закона о наслеђивању, нити је било услова за примену одредбе члана 109. Закона о ванпарничном поступку.

Сагласно наведеном, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Позивање у ревизији на другачију одлуку Апелационог суда у Новом Саду Гж 4418/2012 од 29.05.2013. године не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер одлука о основаности захтева у овој врсти спорова, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Стога, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости завештања поднета је 01.08.2014. године, а означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност износа од 85,68 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора означена у тужби не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена, према члану 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**